

Dames en Heren,

In het cursusjaar dat achter ons ligt is weer veel werk verzet, dat het vermelden in dit verslag waard is. Toch zijn er, anders dan in de laatste jaren gewoon geworden was, weinig duidelijk naar voren springende gebeurtenissen te vermelden. Het is een jaar geweest waarop wij – vanuit het bestuur gezien – met enige voldoening zouden kunnen terugzien; en er is dan ook reden om dankbaar te zijn voor de mogelijkheden die ons zijn geboden, en voor de resultaten die zijn bereikt.

De moeilijkheden die de ontwikkeling en toepassing van de nieuwe universitaire organisatie en bestuurs-structuur nu eenmaal meebrengen zijn wij echter bepaald nog niet te boven; integendeel, daar zitten we nog midden in. Die problemen en de aanpassingsprocessen die aan de gang zijn, vinden hun wortels en oorsprong reeds in de vorige jaren, en ze zullen zich nog uitstrekken naar de toekomst. De ontwikkeling ervan vraagt nu eenmaal veel tijd, want de veranderingen die zich moeten voltrekken betekenen vooral verandering in de mensen zelf – en dat gaat niet zo snel.

Globaal gezien lijkt het alsof er al zicht is op een begin van een consolidatiefase. De nieuwe bestuursorganen lijken wortel te schieten in onze ingewikkelde universitaire werkgemeenschap en van de democratisering en van de in gang gezette vernieuwing van de communicatieprocessen kan hetzelfde worden gezegd. Er is op z'n minst sprake van een zekere gewenning aan de nieuwe situatie.

Als ik voorzichtig van het begin van een consolidatiefase durf te spreken bedoel ik niet te zeggen dat we een tam jaar achter de rug hebben – integendeel. Het lijkt wel alsof de situatie die ik geprobeerd heb te schetsen met zich mee heeft gebracht dat de zorg voor de dagelijkse gang van zaken veel zwaarder is gaan wegen. De kleine incidenten, de lastige kortsluitingen zijn niet van de lucht – en in enkele gevallen van conflicten is van bestuurders veel gevergd. Voor velen van ons geldt dat we aan de grens van ons menselijk vermogen hebben moeten werken. Het was meestal druk, vaak vol spanning en we konden niet alles aan – fysiek en mentaal – wat we eigenlijk zouden willen en moeten doen. Nee – een tam jaar was het niet.